SIRÉNA
ZPRAVODAJ FEMINISTICKÉ SKUPINY 8. BŘEZNA

6 - 7/ 02

NATO v Praze

Prvn□ demonstrace - 17.11.

17.listopadu se konala první demonstrace z řady dalších, v rámci protestů proti NATO a jeho summitu v Praze.
17.listopad je tradičním dnem boje studentů proti útlaku (ať už nacistickému, bolševickému či v dnešní době kapitalistickému), proto si i platforma Antinato, připravující tyto protesty vybrala toto datum pro jednak vyjádření odporu vůči krvelačné politice NATO, jednak jako připomínku toho, že "po třinácti letech potřebujeme novou revoluci"…
Výchozí bodem následného pochodu Prahou byl také symbolicky zvolen Albertov.
Zde se kolem 12:00 začali scházel budoucí účastníci demonstrace.
V čase, který dělil oficiální sraz od samotného průvodu, byly přečteny projevy Československé anarchistické federace, Feministické skupiny 8. března a Organizace revolučních anarchistů - Solidarity, hrál zde sound systém a bylo možno si zde zakoupit různé anarchistické tiskoviny.
Kolem 14.hodiny se začal formovat průvod.
Pochod vedl, stejně jako před 13 lety, na Národní třídu, posléze dál na Jungmannovo náměstí, kde byla demonstrace, které se zúčastnilo na 200 demonstrantů, asi v 16:30 ukončena.

leny

Rozdávání jídla jako protest

Ve středu 20.11. se v Obecním domě konala večeře účastníků summitu NATO. Na protest proti této okázalé a drahé akci byla svolána demonstrace do ulice Na příkopech. Nebyla to ale obyčejná demonstrace, na které jsme zvyklí. Její součástí bylo rozdávání jídla organizací Food not bombs. Ve středu po půl páté se tedy sešla asi stovka lidí ve spodní části Václavského náměstí, odkud se kolem páté hodiny přesunula za znění Samby před obchodní dům Myslbek. Zde byl už instalován sound systém. Zde se přečetl projev Food not bombs a začalo se rozdávat jídlo a rozlévat čaj. Na jídelním lístku byly samé veganské pochutiny: guláš se sojovým masem, těstoviny se špenátem a těstoviny se zeleninou. Na ukázku zde byl instalován panel s jídelníčkem, který se podával v Obecním domě, hned vedle stál ten náš s podobně zdobenými názvy. Kromě toho zde byla instalována výstava ukazující důsledky působení NATO v Jugoslávii.
Po rozdání jídla se zformoval pochod, který opět za znění Samby vyrazil směrem k policejnímu kordonu. Zastavil se asi 20 metrů před ním, aby nehrozily případné střety vyvolané provokatéry nebo nervózními obrněnci. Zde se většiny účastníků snažila vyluzovat všemožný hluk pomocí píšťalek, křiku, bubnování… Cílem bylo co nejvíce znepříjemnit státníkům jejich hodování. Bohužel policejní kordon stál tak daleko od Obecního domu, že naše hlučení zřejmě příliš večeři nenarušilo.
Někteří účastníci/ce se ve skupinkách vydávali/ly blíž k policejním zátarasům. Objevilo se i několik policejních provokatérů. Naštěstí se organizátorům podařilo zabránit případným střetům s policií. Snažili/y se totiž, aby se blízko policejního kordonu vyskytovalo co nejméně demonstrantů, aby tedy nevznikla žádná záminka k policejnímu zásahu. Je ale nutno říci, že by se toto nikdy nepodařilo, kdyby se demonstrace účastnili/y lidi, kterým by šlo pouze o střety s policií. To, že demonstrace proběhla bez násilné konfrontace s represivními složkami, je zásluhou všech účastníků demonstrace.
Asi po hodině hlučení se demonstranti/ky přesunuli/y zpět k sound systému, kde byla demonstrace oficiálně ukončena.

hedvika

Den nejhlasit□j□□ho protestu...

Hlavní den akcí kontra-summitu 21.11.2002, pořádaný Antinato platformou, začal neformálně 13:00, kdy se skupina asi 50-100 demonstrantů odebrala z náměstí Míru na Nuselský most, kudy měl vést ohlášený a nezakázaný pochod, ve kterém však kordon policistů tomuto nepočetnému hloučku zabránil.Když byli policisté upozorněni, že pochod je legální, a toto tvrzení bylo potvrzeno příslušnými dokumenty, policie se s anarchisty odmítla bavit a rovněž uvolnit jim cestu Nuselském mostě. Pochod se tedy obrátil zpět k náměstí Míru.
Zde se asi v 15:00 shromáždil další, tentokráte již oficiální průvod s piketami, transparenty a vlajkami, k němuž se připojil mezinárodní východoevropský blok solidarity.Tento průvod tedy vyrazil na pochod Nuslemi, vedoucí pod Nuselský most a po nábřeží zpět na náměstí Míru, kde nakonec demonstrace skončila.
Až na menší zmatky v koordinaci průvodu a provokace bolševiků, za mohutného monitoringu tajných policistů se tedy pochod vydal úspěšně na cestu.
Zanedlouho se však ukázalo, že největšími "nepřáteli" demonstrantů nebudou policisté, kteří byli ukáznění, až na to, že si v jednu chvíli zapomněli služební auto vprostřed silnice, kudy se pochod ubíral, ale novináři.
Novináři totiž měli zřejmě za to, že celé protesty jsou vlastně pořádány pro ně, a tudíž, že mají legitimní právo v zájmu

dobře vyvedených fotek a záběrů bránit průvodu v pohybu. Anarchisté měli na toto však trochu jiný názor.
Když byla situace zoufalá, začali demonstranti novináře "honit".Průvod se totiž po odpočítávání vždy dal na chvíli do zběsilého běhu právě proti již zmíněnému žurnalistickému obtížnému hmyzu.
Tato metoda byla však účinná krátkodobě, takže se přešlo k jiné taktice: skupina demonstrantů vytvořila živý řetěz před čelem průvodu a dělila demonstraci a novinářstvo bezpečnou vzdáleností.

Na této "hlavní" demonstraci celých protestů proti zasedání NATO v Praze se shromáždilo až 3 500 demonstrantů.Co bylo však přednější než počet, který však stejně nebyl zdaleka takový, jaký si vysnil Standa GroSS, byla úspěšná realizace předchozích plánů a koncepcí pořadatelů, totiž "kreativní obsazení města" bez jakéhokoli násilí.

leny

Poslední den kontrasummitu

Závěrečný protest kontra summitu, organizovaný platformou Antinato započal v pátek 22.11. ve 14:00 na náměstí Míru. Asi v 15:00 vyrazil pochod s transparenty a piketami vyjadřujícími odpor proti politice NATO na Nuselský most.Cílem tohoto pochodu však nebyla násilná konfrontace s represivními složkami, trpělivě již tento průvod za asistence obrněných transportérů a vodních děl vyhlížejícími, jak se snad mohli domnívat senzace chtivý novináři, ale předání papírového tanku ministru obrany Tvrdíkovi a panu GroSSovi, jakožto dík za loutkové divadlo, které se zde v uplynulých dnech konalo a zároveň jako inspiraci pro další vyzbrojování naší armády.
Před čelem průvodu se opět vytvořil předěl mezi demonstrací a novinářstvem, především kvůli špatným zkušenostem s neukázněností zmíněných novinářů z předchozí demonstrace 21.11., kdy v podstatě bránili pochodu v chodu.
Po předání pietního daru se průvod přesunul za mohutné asistence policie zpět na náměstí Míru, kde asi v 16:30 demonstrace skončila a asi 200hlavý dav se pokojně rozešel.

leny

AntiNATO solidarita v Bratislave

Asi 100 ľudí sa vo štrtok zúčastnilo solidárnej akcie s pražskými protestami pred českou a americkou ambasádou. Akcia mala informačný charakter, zaobišla sa bez akéhokoľvek problému či incidentu. Na frekventovanom Hviezdoslavovom námestí sa podarilo rozdať okolidúcim aj účastníkom slušné množstvo Zdola a A-kontra špeciál a iných anarchistických letákov. Záujem senzáciechtivých médií bol obťažujúci, novinári sa správali dotieravo a očividne boli sklamaní z absencie konfliktu (napadnutie ambasády či bitka s políciou?). Po menších problémoch s megafónom bol prečítaný dlhý prejav o NATO, Slovensku, kapitalizme, hraničnom režime, militarizme, chystanej vojne v Iraku a americkej zahraničnej politike. Koncept malých nenáročných akcií s množstvom propagandy sa v poslednej dobe za súčasných nie veľmi priaznivých okolností ukazuje ako jedna zo schodných a efektívnych ciest, ktorými by sa mali uberať v budúcnosti naše aktivity. Priamy kontakt a komunikácia s ľuďmi na ulici namiesto protikladu pochodujúci "demonštrant - okoloidúci" má v našej práci elementárnu funkciu.

převzato ze stránek www.csaf.cz

Demonstrace proti NATO a militarismu

Jihlava 21.11. 2002

Na hlavní den protestů proti zasedání Severoatlantického paktu, čtvrtek 21.11.2002, uspořádaly v Jihlavě Federace sociálních anarchistů a Antifašistická akce Jihlava demonstraci. Samotné demonstraci předcházela na jedné z jihlavských středních škol přednáška členů FSA o významu protestů proti konání zasedání nadnárodních institucí, proti militarismu a NATO. Přednáška byla spojená s promítáním dokumentu o protestech proti konání zasedání Světové obchodní organizace (WTO) v Seattlu v roce 1999. Přednášky se zúčastnily dvě třídy třetích ročníků, tedy cca 60 žáků. Reakce žáků byly vcelku pozitivní. Žáci byli otřeseni záběry policejní brutality, živě s námi diskutovali, především na téma oprávněnosti použití násilí vůči utiskovatelům a možnostech společenské alternativy. Někteří ze studentů se v odpoledních hodinách zúčastnili demonstrace.
Začátek demonstrace byl ohlášen na 16. hodinu k zimnímu stadionu. Na místě se postupně shromáždilo okolo stovky lidí. Pro ně byl připraven informační stánek, kde se distribuovaly materiály a probíhala diskuse s některými účastníky a zájemci o akci.
Jak supi se opět slétli na demonstraci reportéři kapitalistických sdělovacích prostředků, kteří se snažili urvat svůj kus senzace.

K jejich vzteku se žádná senzace nekonala. Navíc, jak je tradiční na našich akcích, organizátoři s nimi odmítali komunikovat nad rámec společného prohlášení. Tímto jednáním podporujeme vlastní svobodné a alternativní informační kanály, tudíž nás nemůže mrzet bojkot ze strany stále ještě mainstreamových masmédií.
Před půl pátou začal pochod městem. Ten prošel s transparenty a pod černorudými vlajkami, za skandování hesel proti militarismu a NATO, až na náměstí. Tam byl přečten projev, jenž zaujal mnoho dalších kolemjdoucích, takže se demonstrace v závěru rozrostla na asi dvě stovky lidí. Poměrně dlouhý projev, který si však toto téma bezesporu vyžaduje, posluchače nenudil. Naopak byl průběžně odměňován potleskem. Na závěr demonstrace posluchači uctili minutou ticha oběti všech válek.

Tento článek byl převzat ze stránek FSA

Umělecký workshop pro přípravu protestů proti NATO……………….

Jedním z největších problémů pro Antinato platformu bylo zajištění prostor pro účastníky/-ce protestů proti NATO. Když došlo na to, kdo si chce prostor pronajmout, byl pronájem zamítnut. Většinou se zdůvodněním, že jde o příspěvkovou organizaci a obávají se, že by jim již nemusely být poskytnuty další peníze. Nakonec se podařilo pronajmout prostory alespoň pro vytváření transparentů a loutek pro demonstrace v ČKD Trakce. Prostory byly pronajmuty na 3 dny (pondělí - středa), platba byla poskytnuta předem. "Tajní" policisté byli přítomní již při přebírání prostorů, počet přítomných policistů však vzrostl na absurdní množství až druhý den workshopu. Každý/-á účastník/-ce byl/-a zkontrolován/-a a natočen/-a a často následovaly i urážky nejen od policistů, ale také od ochranky areálu. Jeden z účastníků akce byl dokonce z areálu vykázán.
V prostorách byly vyráběny transparenty a loutky (např. postava Bushe, která byla vyklopena na Nuselském mostě) a probíhaly také diskuze mezi přítomnými. Návštěvou místo poctila také trojice "tajných", z nichž jeden disponoval čepicí s přidělanými dready. Po několika minutách však byli nuceni opustit prostor (popis události na http://alarm.solidarita.org). Po celou dobu byly prostory sledovány uniformovanou i neuniformovanou policií.
Ve středu, tedy poslední den pronájmu, byla zodpovědná osoba za pronájem prostorů kontaktována ČKD Trakce s tím, že pronajmuté prostory mají být okamžitě vyklizeny. Důvod proč však nebyl sdělen, nájemcům byly pouze ukázány novinové výstřižky a argumentováno přítomností policie. Tu však antinato platforma do areálu nesvolala. Workshop musel být tedy zrušen, naštěstí byla většina transparentů a loutek již vyrobena.
Zástupce ČKD Trakce však nebyl ani ochoten vrátit celkovou částku peněz za středeční pronájem prostor, vrátil pouze část. Zrušení pronájmu by se dalo lidsky pochopit, nátlak ze strany policie atd., nedá se však již pochopit nevrácení celkové částky peněz a hrubé chování ze strany ČKD Trakce. Navíc se dá předpokládat, že o celé policejní akci byl informován a souhlasil s ní ředitel objektu, s kterým byl celý pronájem sjednán.

linda

Média a (celní) policie

Protesty proti summitu NATO v Praze, kapitalismu a militarismu skončily a ukázaly, jak vzrůstají policejní a státní represe proti veškerým "jiným" a nevítaným názorům za vřelé pomoci mainstreamových médií. Ta se tentokrát ani nesnažila budit zdání objektivity. Přejímala policejní zprávy o počtu demonstrujících - 12ti tisících, o tom, že přijede médii a policií "oblíbená" YA BASTA a kterak se demonstrující připravují na násilí. Ukázky však byly pouze z policejních cvičení a tak musel přijít na řadu policejní konfident - Indián-José-Peruánec, jinak zloděj, narkoman a dealer, který se prý dostal mezi nejtvrdší anarchistické jádro a ví, jak se všichni připravují na násilí. S radostí v hlase a obdivem se informovalo o tom, jak nejsou přes hranice vpouštěni odpůrci/-kyně NATO, když se u nich najde transparent nebo letáky proti NATO. A mezitím byl vložen nějaký ten pořad o zlé "předrevoluční" policii, která byla demonstranty a kterak byly uzavřeny hranice. To, že se děje to samé dnes, nikomu nevadí. Tamten režim byl špatný, kdežto tenhle je dobrý a proto, kdo je proti němu, musí být potlačen. To, že se používají stejné argumenty jako za bolševiků, skoro nikoho nezajímá.
Praha byla vylidněna, tedy opustila ji řada Pražanů, ale naopak se zde shromáždilo velké množství policejních sil - 12tisíc + vojenská policie. Prostě proti těm zlým demonstrujícím, média se mohla přetrhnout při zveřejňování záběrů z "pouliční války" v Praze 2000. Když však k ničemu nedošlo a nepřijela ani žádná Ya Basta, tak se začalo říkat, ještě že tu ta policie byla, jinak by určitě k něčemu došlo a ještě že ti/-y násilníci/-e nebyli/-y vpuštěni přes hranice. Ale protesty proběhly, tak jak proběhly především proto, že to chtěli sami demonstrující, ne protože to policie nedovolila. Ta naopak po krvi toužila, jak jinak si vysvětlit řadu policejních provokatéru během rozdávání jídla Food Not Bombs, jak jinak si vysvětlit policejní vůz zastavený před anarchistickým průvodem, autobus s dvěma "delegáty" NATO summitu v průběhu průvodu? Jak jinak si vysvětlit "tajné" s fixou v ruce čmárající po tramvajích? Bohužel (pro ně a pro média) k žádnému předem oznamovanému násilí nedošlo. A policejní a mediální závěry? Prostě dobrá práce policie a neschopnost demonstrujících. Závěry pro mě: narůstající státní a policejní represe za pomoci médií, které budou i nadále stoupat.

linda

Příhraniční solidarita

Protože Antinato platforma předpokládala již dlouhou dobu před protesty proti NATO, že budou hranice pro odpůrce/-kyně NATO a kapitalismu neprodyšně uzavřeny, byly v okolních státech organizovány tzv. borders points - hraniční body, na kterých se mohli setkávat lidé, kteří nebyli vpuštěni do ČR. Border points byly zřízeny ve Vídni, Linci, Drážďanech a Wroclavi. Policie ČR oznámila, že disponuje seznamem s 2 a půl tisíci lidmi, kteří nebudou za žádných okolností vpuštěni do ČR, oficiálně média oznámila, že nebylo vpuštěno kolem 300 osob. Na antinato infolinku volali několikrát denně lidé z hranic s tím, že nebyli vpuštěni do země a do pasu obdrželi razítko s datem, do kterého mají zakázán vstup do ČR.

linda

CIA terorizuje Prague Indymedia!

14. listopadu 2002, týden před zahájením protestů proti summitu NATO v Praze, navštívil člen pražských Indymedia internetovou kavárnu, z které chtěl kolektiv Indymedia zabezpečovat svoje zpravodajství. Pár minut po jeho návštěvě byl majitel této internetové kavárny kontaktován dvěma osobami, které se prokázaly jako agenti CIA. Majiteli kavárny nabídli 50 000,- kč za to, že jim umožní získávat veškeré informace o činnosti Indymedia v této kavárně.

Není to poprvé, kdy s Indymedia stala terčem státní a policejní represe. Při protestech proti G8 v Janově minulého roku (2001) bylo centrum Indymedia brutálně napadeno policií. Prague Indymedia považují tento pokus za snahu o potlačení nezávislého a necenzurovaného zpravodajství během protestů proti NATO.

Více informací: www.prague.indymedia.org.

Podle materiálů Prague Indymedia zpracovala Linda.

Zpravodaj Feministické skupiny 8. března
připravili:
články: Hedvika, Leny, Linda, Sandra
grafika: Leny
fotky jsou převzaty ze internetových stránek FSA (fsa.anarchismus.org), Alarmu (alarm.solidarita.org) a deníku DNES (www.idnes.cz)
případné připomínky :
fs8.brezna@centrum.cz

Názor...

Po příjezdu domů z Prahy, po skončení všech demonstrací, znovu čelím každodennímu životu, který ovšem začne být pro mnoho lidí jiným. Z objektivního pohledu na demonstrace soudím, že dopadly nejlépe, jak mohly. Zklamat mohly pouze ty, kteří věřili, že summit skončí odmítnutím pozvaných zemí stát se členy NATO, dalšími body na Bushově rozrůstající se mapě samovlády. Popravdě, v koutku zřejmě každý z nás nosil tohle přání a naději s sebou, ale tak stejně asi většina věděla, že vše co můžeme udělat, je promlouvat k obyčejným lidem, kteří žijí v ulicích stejně jako my, a ukazovat a vyjadřovat zajímavou a mírumilovnou cestou naše názory, což jsme udělali. Nedali jsme nikomu šanci prezentovat nás jak už jsme zvyklí, důležitá koordinace mezi lidmi byla účelná, všichni jsme měli otevřené oči do všech stran a ti, co nám něco chtěli narušit, byli povětšinou odhaleni. (Někdy velmi humorně). Hodně krát mi ty přehnané bezpečnostní opatření přišli opravdu směšné, a zároveň naprosto mnohdy vyvádějící z míry. Ale to jsem byla jednou ze stovek, kteří cítili to samé, a jednou ze stovek, které to přesto k ničemu nevyprovokovalo a pokračovali dál zvolenou mírovou cestou. Když se ale ohlídnu kupříkladu na hejna posedlých novinářů, vím, že mě často v klidu nenechali. Měla jsem pocit, jako bychom byli jakýmisi neovladatelnými nevydařenými roboty, vypuštěnými do ulic, ve chvílích kdy jsme byli ve hloučku třeba tří lidí otázáni od ucha k uchu vyjeveným kolemjdoucím jestli si nás může vyfotit, jsem si připadala opravdu jako atrakce uprostřed mašiny na lidi. Ale tohle stejně jako zážitky s policií většina z nás zažila na vlastní kůži.

V tomhle velmi stručném shrnutí uplynulého týdne chci zkonstatovat, že přes všechny problémy to byl týden vydařený.

Po první demonstraci v neděli 17.11. jsem měla pocity trochu smíšené, jak z malého počtu lidí, kterých snad polovina byla tvořena tajnými, tak z toho, že například lidi neskandovali hesla, když skandovali, v češtině, k čemuž se většina přítomných nerozumějíc nepřidala. Na druhou stranu se mi líbila trasa pochodu symbolicky připomínající rok ´89.

Demonstrace ve středu 20.11. mě pak vskutku potěšila, i když hluk od nás pocházející si myslím k večeři delegátů nedolehl, ale splnil účely další, které měl. A pokud vůbec něco jsme v těch chamtivých a bezcitných politicích vyvolali, pak ať už to byl hluk k večeři nebo ne, vyvolali jsme to vůbec svou přítomností, kvůli které se nadělalo tolik povyku.

Ve čtvrtek,kdy jsem poprvé Náměstím Míru procházela s naším Východoevropským blokem, jsem popravdě neměla ani tušení, jak to tam vypadá, a kolik tam může být lidí. Až poté, co jsme se k nim připojili na Bělehradské ulici, jsem uviděla ten dav sunoucích se lidí Prahou. Myslím, že mě to potěšilo, po středě kdy se demonstrace účastnilo dejme tomu 600-700 lidí, vidět jich pohromadě třeba nějaké dva-tři tisíce. Napadlo mě, že jsem se zatím nepřistihla, jak přemýšlím, jak by to mohlo dopadnout v případě většího počtu lidí a kdyby to a tohle. Způsob, jakým demonstrace probíhaly, byl dobře zkoordinovaný lidmi, kteří měli opravdu zájem udržet je v nenásilném, poklidném, hlasitém průvodu, a nebyl to nikdo jiný než my, kteří jsme je tak udrželi.

Na druhou stranu, myslím že úbytek nějakých těch 200 000 lidí, kteří před summitem odjeli z Prahy, znát byl. Možná že je to jen moje zdání, nebo zdání těch, kteří v Praze každý den nežijí, ale ulice mi přišli opravdu nezvykle prázdné. V pár chvílích, když jsme procházeli městem, mi přišli až bezútěšně pusté. Ale zase znovu zároveň bylo také několik lidí, kteří se k nám přidali jen tak z ulice, nebo přinejmenším volali povzbuzující hesla.

Nikdo nedeportován, nikdo s těžkou újmou na zdraví, nikdo dlouhodoběji zadržen. Otevřené oči, otevřená mysl a touha a potřeba nebýt lhostejný ke všemu co se děje. Po provokacích a riotech v ulicích a rozmlácených oknech a autech očividně touží jen ti nacvičení, ať už ve své těžkooděnecké výzbroji, civilu, či nenápadně maskovaní věrohodní dredaři. Vždy to může být lepší, ale vždy i horší. Tohle heslo nemám ráda, protože má tendenci dávat lidem pocit, že to co dělají, stačí. A znamená snad, že stačí co jsme udělali??? NE, PROTOŽE NÁŠ BOJ MUSÍ POKRAČOVAT! LA LUCHA POR LA LIBERTA!

sandra